

In deze telefooncel bel je overleden dierbaren: 'Alleen al zijn nummer draaien, tranen'

Mieke in de Telefoon van de Wind in Roelofarendsveen

Even praten met je geliefde die er niet meer is. Het kan met de Telefoon van de Wind. Mieke van der Meer is initiatiefnemer van de eerste Telefoon van de Wind in Nederland. Inmiddels vormen vier telefoons in Nederland 'een liefdevol netwerk van niet aangesloten telefoons'. „Het feit dat je in gesprek gaat met iemand en veronderstelt dat je echt contact maakt, dat emotioneert.”

Ellen van Leeuwen 25-06-23, 17:00 Laatste update: 25-06-23, 17:23

'Alleen al zijn nummer draaien, tranen. Anderhalf jaar naar het verlies van mijn allerliefste ontmoet ik een mogelijk nieuwe partner. Huilend heb ik het mijn allerliefste daarboven verteld. Ik wist al dat hij mij zo iets enorm zou gunnen, en vond hier de bevestiging', leest Van der Meer (59) voor uit het logboek in de telefooncel.

Tja, het kan je wenkbrauwen doen fronsen: bellen met iemand die er niet meer is, met een telefoon die niet in verbinding staat. Maar reacties als deze zijn voor Van der Meer hét bewijs dat het werkt. Zelf belde ze vanuit de telefooncel met haar broer die bijna zeventien jaar geleden is overleden. ‘Ik ga dit doen, maar ik vind het wel een beetje raar’, sprak ze in de hoorn. ‘Jij vindt het misschien ook wel stom, maar ik wil toch even contact met je maken.’

„Dan ontstaat er een soort dialoog”, vertelt ze. Ze omschrijft het als een intuïtief gevoel van hoe iemand zóu reageren op wat je vertelt. Ze gelooft niet dat je op dat moment daadwerkelijk contact maakt met iemand in het hiernamaals. „Maar omdat je elkaar goed kent kom je wel in zijn energie. Toen ik met mijn broer in contact was ervaarde ik dat hij veel minder kritisch leek dan ik altijd dacht. Dat was heel apart.”

Praten bij het graf van je moeder

Een bordje langs een hobbelend zandpaadje wijst de weg naar de – voor velen – herkenbare groene telefooncel van PTT. De cel staat sinds vijf jaar op het erf van Van der Meer in Roelofarendsveen. Ze werd geïnspireerd door het verhaal over een windtelefoon in Japan, die na de tsunami in 2011 druk bezocht werd door nabestaanden en een helende werking op hen had. „Waarom me dat zo raakt? Ik heb zelf ervaren hoe helend het is als je kan verklanken wat er in je leeft.”

De mensen die zijn overleden die zijn er nog wel. Zij kunnen onze gedachten lezen en voelen, zonder dat ze als mens rondlopen

Mieke van der Meer

Van der Meer doelt op de luistercirkels die ze bijwoonde om niet-helpende patronen in haarzelf te doorbreken. „Het idee dat anderen naar je luisteren en alleen jij aan het woord bent, maakt dat je andere dingen zegt dan je verwacht te zeggen. Je praat als het ware de baan vrij om naar je gevoel te gaan. Toen ik las over de windtelefoon in Japan, wist ik dat die er ook in Nederland moest komen.”

Inmiddels zijn er vier Telefoons van de Wind in Nederland:

Je kan ook praten tegen een foto van je overleden opa of bij het graf van je moeder. Of een kaarsje aansteken om even aandacht te besteden aan je geliefde die er niet meer is. De Telefoon van de Wind is anders, denkt Van der Meer. Minder vrijblijvend. „Het is niet dat je *en passant* even naar de foto thuis kijkt. Als je hiernaartoe komt is dat een doelbewuste gang, een ritueel. Het feit dat je in gesprek gaat met iemand en veronderstelt dat je echt contact maakt, dat emotioneert.”

Durven

Zo'n twee keer per maand wordt er wat geschreven in het papieren logboek van de telefoon. Een teken dat iemand gebeld heeft. Van der Meer vindt het niet gek dat de telefoon niet heel druk wordt bezocht. Het is niet voor iedereen weggelegd, denkt ze. „Maar soms ben ik verrast door de mensen die het wel aandurven, mensen van alle leeftijden.” Aandurven? „Ja, het is natuurlijk ongebruikelijk. En stel dat je hier staat te bellen en er komt iemand aan. Dat is ongemakkelijk en leidt af.”

De weg naar binnen is er één van bevrijding. Het kost wel even moed, maar het levert je veel op

Mieke van der Meer

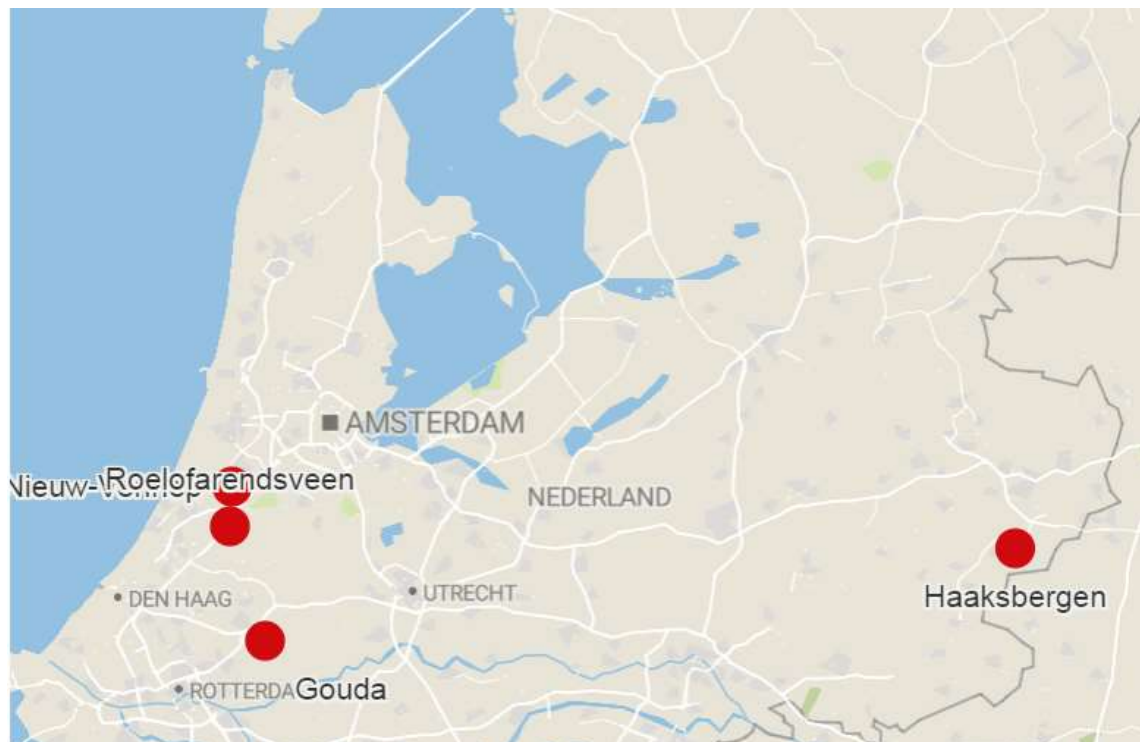
Opgegroeid in een 'rationeel gezin' kost het Van der Meer soms ook moed om sterk achter de werkwijze van de Telefoon van de Wind te staan. „Rationeel gezien is het natuurlijk onlogisch. Tegelijkertijd geloof ik erin dat het niet ophoudt na het overlijden. De dood is nog geen punt. Dat is misschien ook wel mijn drijfveer om deze telefooncel gestalte te geven: om het lijntje met boven nog open te houden. Dat het mag en dat het kan.”

Van der Meer gelooft dat de dood enkel een scheiding is tussen stoffelijk en non-stoffelijk. „De mensen die zijn overleden die zijn er nog wel. Zij kunnen onze gedachten lezen en voelen, zonder dat ze als mens rondlopen. De scheidslijn die wij hier op aarde leggen is veel te zwart-wit, denk ik.”

Down to earth

„Eigenlijk”, denkt ze hardop „is de Telefoon van de Wind een mooie middenweg tussen het spirituele en het praktische. Het is een bijzondere manier om vorm te geven aan rouw en verlies, aan het gemis van het contact met je dierbaren. Het is redelijk *down to earth* maar het legt ook weer een lijntje met het onzichtbare .”

En ze gunt meer mensen de *benefit* van het ritueel. „De weg naar binnen is er één van bevrijding. Het kost wel even moed, maar het levert je veel op. Maar puur door deze stap te zetten, zet je ook de stap naar jezelf. Je geeft jezelf toestemming om nog een keer verdriet te hebben om degene die je mist en om nog iets te zeggen wat je graag met je dierbare wilt delen ”

De vier Telefoons van de Wind in Nederland, binnenkort wordt er ook een geopend in Amsterdam bij de Hermitage. Zie www.telefoonvandewind.nl